

حُرّیاحی

حربین یزید ریاحی از فرماندهان لشکر عمر سعد و از دشمنان امام حسین (ع) بود. او وقتی فهمید اشتباه کرده است که در مقابل امام حسین (ع) -نوه پیامبر (ص)- قرار گرفته است، پشیمان شد و توبه کرد و به سپاه امام حسین (ع) ملحق شد و در برابر سپاه دشمنان جنگید و به شهادت رسید. او همانند نامش -آزاده- از بند جهل و غفلت رها شد و در تاریخ ماندگار شد.

امام حسین (ع) که می دانست بعضی از افراد دشمن گول یزید را خورده اند با آن ها صحبت کرد و از آن ها خواست که از سپاه دشمن جدا شوند.

یک نفر در سپاه دشمن بود که می دانست امام حسین (ع) طرف حق است. او حرّیاحی بود و حرف های امام حسین (ع) را قبول داشت.

حر بعد از شنیدن حرف های امام حسین (ع) بسیار پشیمان و اندوهگین شد و تصمیم مهمی گرفت.

حر قبل از اینکه به سپاه امام حسین (ع) ملحق شود با سربازان لشکر خودش حرف زد که به سپاه امام حسین (ع) پیوندند اما آن ها پیشنهاد او را رد کردند و حر مجبور شد شجاعانه با آن ها بجنگد. او در روز عاشورا به شهادت رسید.

